Samenkracht beter gaan benutten - Algemene beschouwingen CDA 2023

Wie mij kent weet dat ik graag boeken lees. Bij voorkeur boeken waar ik iets van op kan steken. Zo las ik deze zomer het boek 'Misschien moet je iets lager mikken?' van Milio van de Kamp. Een persoonlijk verhaal over de impact van armoede en kansenongelijkheid. Een verhaal over iemand die in zijn jeugd van incident naar incident leeft. Met zijn boek legt Milio glashelder de complexiteit van armoede en ongelijkheid bloot. Zeker voor kinderen die opgroeien in een 'probleemgezin' en van jongs af aan geconfronteerd worden met hun ongelijke startpositie in het leven.

In het boek neemt de schrijver je mee in zijn wereld. Een wereld vol (symbolisch) geweld, depressies en schulden. De combinatie van onwetendheid, mee willen doen in een consumptiemaatschappij en een gebrek aan langetermijnperspectief vormen voor hem een giftige cocktail waardoor hij en velen uit zijn omgeving onnodig in de armoede belanden. Het boek maakt heel concreet wat armoede kan beteken. Het heeft mij aan het denken gezet. In de gemeenteraad spreken wij ook veel over armoede en dan vooral in termen van beleid en in termen van geld. Waar Milio in zijn boek op wijst is dat het niet zo zeer om het ontvangen van geld maar vooral om het krijgen van kansen gaat. Het wijst daarmee indirect op het belang van een goede sociale infrastructuur. Deze infrastructuur krijgt fysiek vorm middels werk, onderwijs en sport en wordt omringt door relaties. Middels de begroting kunnen wij de keuze maken deze sociale infrastructuur te versterken.

Zoals we bij de kadernota al hebben geconstateerd wordt het maken van keuzes doorgeschoven naar de begroting van 2025. Het CDA wil bij deze begroting dan ook vooral vooruit kijken. Dat er een herbezinning nodig is rondom onze gemeente financiën is duidelijk. Vol inzetten op dossier A zou moeten inhouden dat we minder kunnen doen op een ander dossier. Of we nu spreken over een herijking of bezuinigingen, dat maakt voor het CDA niets uit. Voor inwoners komt dat links- of rechtsom op hetzelfde neer. Keuzes maken zal pijn gaan doen, maar geen keuzes maken is op den duur nog pijnlijker.

Nodig is dan ook dat wij in deze raad met elkaar een goed proces gaan doorlopen om vanaf volgend jaar een begroting te presenteren die wel klaar is voor de toekomst. In het proces dat we met elkaar zullen gaan doorlopen zal het CDA terughoudend zijn om zaken op te gaan pakken die geen directe kerntaak zijn of niet direct bijdragen aan het voorkomen van kansenongelijkheid. Investeringen in de fietsstraat, een burgerberaad of het faciliteren van een maatschappelijk initiatief op de plek van het voormalige restaurant Op de Haven, hebben dan logischerwijs niet onze eerste prioriteit.

We zullen kritisch moeten kijken waar wij onze personele capaciteit op willen inzetten. We kunnen niet alles. En visies en uitgeschreven beleid, zowel lokaal als in de regio, hebben we nu zo langzamerhand wel genoeg. Het komt de komende jaren echt op de uitvoering aan. Het recent vast gestelde IHP en het nog vast te stellen Masterplan voor de stationsomgeving vormen voor ons een goede lakmoesproef. Nodig is dat we in 2024 helder gaan krijgen wat de impact van deze majeure projecten op onze toekomst zal zijn.

Voor wat betreft het CDA denken wij dat er veel met Out of the box denken kan worden bereikt. Dekking voor bijvoorbeeld de huisvestingsplannen van de onderwijsvoorzieningen gaan we alleen vinden wanneer wij de huisvestingsopgave van scholen gaan combineren met andere (ruimtelijke)opgaven in de stad. Zoals het CDA al vaker heeft laten weten zullen wij beschikbare ruimte en middelen in onze stad echt slimmer moeten gaan benutten. De beleidsnota voor het sociaal domein sprak in 2020 al over het benutten van samenkracht. Wat mij betreft brengen wij dat komend jaar tot uitvoering. Dankuwel.

marco.van.zandwijk@raadslid.culemborg.nl
www.cda.nl/culemborg